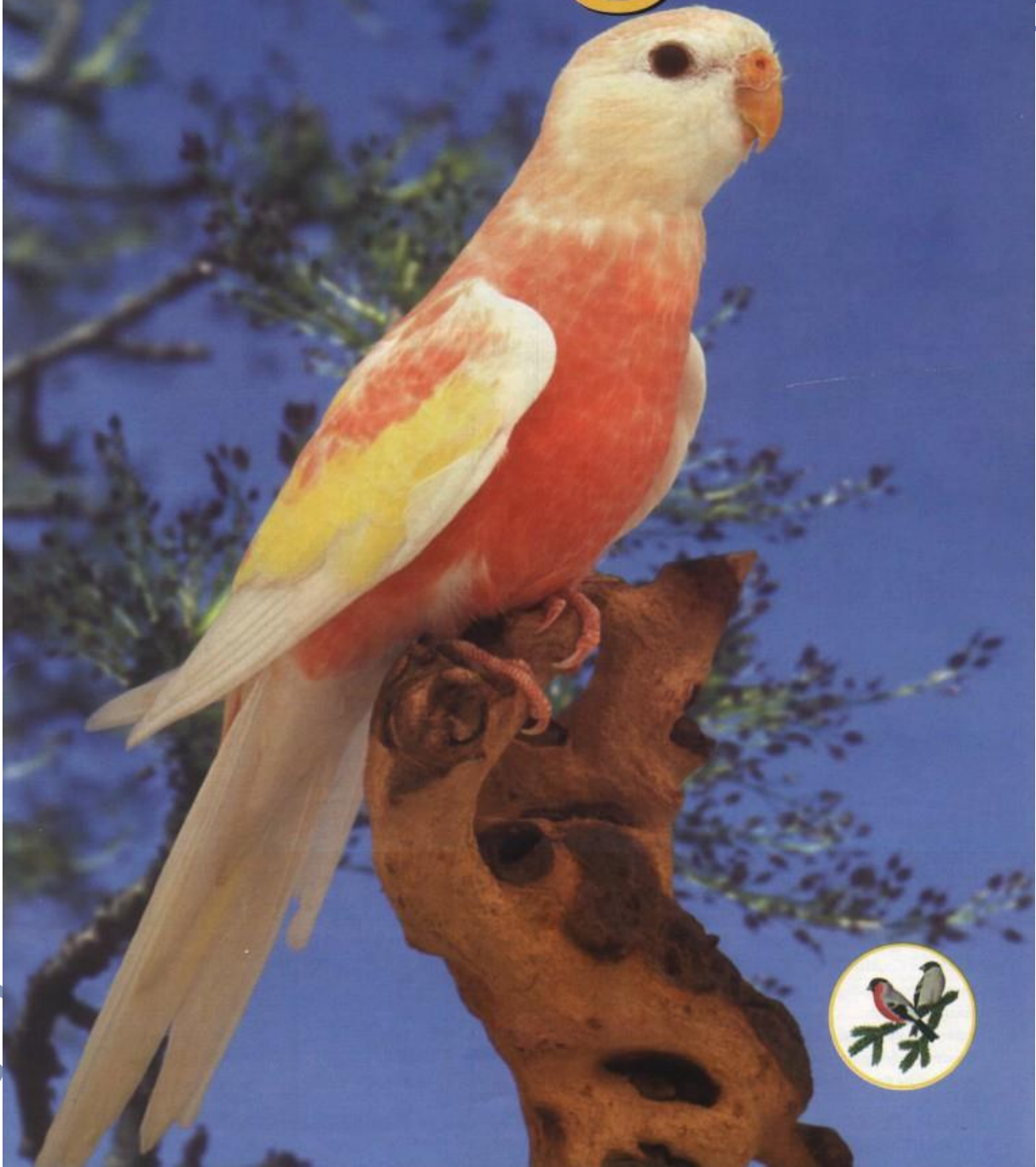

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 65E JAARGANG NO. 2, FEBRUARI 2004

onze vogels

De

se

DE IDEALIST - FEBRUARI

Ik wil u dit jaar maandelijks het een en ander over mijn vogels vertellen. Dit via dit papier opgetekend in het jaar 2003. Als vogelliefhebber heb ik al zo'n 46 jaar vogels. Door hen heb ik veel geleerd en leer nog steeds. Van nare ervaringen ben ik niet verschoond gebleven. Toch blijft het mijn passie: de elegantparkiet.

E-mail: ria.vandam47@wanadoo.nl
Jan Chris van Dam.

Man bijt hond

Gisteravond zat ik nog even naar het televisieprogramma, 'Man bijt Hond' te kijken. Ik was benieuwd bij wie de presentatrice deze dag aan tafel schoof. Gewoon van niets weten en een gesprek op gang brengen, is toch iets heel anders dan bij 'politiek Den Haag' aanschuiven. Nee, vogelvrienden, ik wil graag deze maand bij u aan tafel schuiven onder de naam "Man kweekt Vogel" en een gesprek met u aangaan.

Broedblokken

Begin februari is de tijd om de broedblokken weer op te zoeken. Dit jaar wil ik graag uitschuifbare lades erin maken. Dit lijkt mij gemakkelijker bij de nestcontroles en het ringen van de jongen. Als kweker van elegantparkieten en als idealist streef ik ernaar dat er zo min mogelijk fout kan gaan. Er gaat echter wel eens wat fout. Als ik zie dat ik dat verbeteren kan, pas ik dit in het nieuwe kweekseizoen aan. Zo mankeert er nog wel eens wat aan de toegang van de broedblokkjes. Kort geleden was ik bij een collega-tropenkweker op bezoek om raad te geven over een stel elegantparkieten. Toen ik zijn kooi betrad en rondkeek vond ik de buitenkant van het broedblokje wel aardig. Er was een stokje voor het invlieggat aanwezig. Ik vond het invlieggat wat aan de grote kant. Ik vroeg of ik het blokje eens van dichtbij mocht bekijken. Terwijl ik dit deed, bedacht ik dat de vogels niet graag in dit blokje zouden gaan broeden. Als de vogel

op het stokje zit en naar binnen kijkt, ziet deze een groot donker gat en moet wel bij zichzelf denken: 'Als ik hier induik, kom ik er nooit meer uit. Kwekers van parkieten weten dit meestal wel, maar liefhebbers die voor hun plezier een stel vogels houden, vergeten veelal klimmogelijkheden aan de binnenkant aan te brengen. De vogel flopt dan met moeite naar binnen en belandt bovenop de jongen; zo ook heeft hij/zij moeite naar buiten te springen. Een stukje gaas of een paar latjes onder elkaar aan de binnenkant onder het invlieggat maken kost geen moeite, maar heeft zoveel resultaat. Zo half februari lengen de dagen al wat meer ondanks de nog aanwezige nachtvorst. Mijn broedblokkjes hebben een week een paar meter voor de kooien gestaan. Ik zoek een zaterdagmiddag uit om ze erin te plaatsen. Daar neem ik de tijd voor. Geweldig is het te zien hoe de vogels ervan genieten. Ze ruiken – voelen – ontdekken, en genieten er net zo van als ik. Ik laat ze zo een paar dagen het blokje verkennen. Dan doe ik er pas nestmateriaal in. Dit jaar heb ik vermolmd hout uit het bos gehaald en gedroogd. Als ik dit pas na een paar dagen erin doe, zo heb ik ervaren, gooien ze het niet zo gauw eruit. De eieren kunnen dan op de zachte bodem gelegd worden.

Starten maar

De temperatuur kan hier overdag oplopen tot zo'n 12 graden. De vogels genieten dan al van de voorjaarskriebels. Waarom zo

vroeg beginnen als je buiten kweekt, zult u vragen? Ik zie dat mijn eleganten ervoor klaar zijn. Ze hebben van die vragende oogjes en kopjes. Ze proberen telkens te paren en kirren van de ochtend tot de avond. Dus laat ik ze gaan. Een tweede en belangrijker reden om vroeg te beginnen is, dat de aanvang van de tweede ronde zo ook twee weken eerder begint. In de maanden mei en juni kun je nog wel eens van die warme periodes hebben. Als dit net in het einde van de eerste periode of aan het begin van de tweede ronde is, kan het wel eens fout lopen. Met bijv. dode jongen of een verloren ronde als gevolg. De vogels vallen dan ook

wel in de rui. Dus heb je heel wat minder jonge vogels. Na de nachtvorsten ga ik aandacht besteden aan het opfokvoer. Ik geef gekiemde zaden en ik meng dit door het opfokvoer. Dit voer wordt dan een beetje vochtig en geeft een lekkere geur. De ene vogel eet er traag en de andere graag van. Zo leer ik mijn vogels van zowel het opfokvoer als de gekiemde zaden te eten. Dit is normaal gesproken ook nog de tijd voor het geven van een wormkuur. Zelf heb ik kooien ontworpen waarbij de ontlasting door de kooibodem valt. Elke week spuit ik dat met water weg. Ontwormen hoef ik nu niet meer.

Samen zoeken

In deze rubriek wil ik u de komende maanden ook wat andere bijzonderheden laten lezen van de liefhebberij. Zo mag ik meekijken bij een kanariekeker. Deze werd de laatste jaren met veel problemen geconfronteerd. Samen proberen we nu naar een oplossing te zoeken. Kennis vanuit een andere kweekrichting kan wel eens een oplossing geven.

Tip van de maand

Mijn kooien zijn geheel volgens eigen ideeën ontworpen en gemaakt. Ze staan los van elkaar en zijn gemakkelijk te verbouwen of mee te nemen. Onderin het van trespa vervaardigd nachthokje bevindt zich de uitschuifbare voerlade. De stokken in de bovenste laag zijn zo geplaatst dat ze in de onderste laag zittende vogels niet kunnen bevuild. Dit geldt uiteraard ook voor de drinkbakken. Rechts van de waterbakken hangt het onmisbare witte bakje gevuld met maagkiezel. Al het vuil en de ontlasting valt onderin op de betonnen goot. Eens per week spuit ik met de waterslang de betonnen goot schoon. Zo ben ik ook verlost van besmettingsgevaar en de spoel- en haarwormen. De gazon bodems storen de vogels niet. Ze lopen er net zo gemakkelijk over als over een gladde bodem. In de twee seizoenen dat ik er nu mee kweek, ben ik nog steeds erg tevreden over deze kooien. Ik houd u op de hoogte.

Tot de volgende maand.

De IDEALIST

KALENDER 2004 FEBRUARI • *Actinodura ramsayi*.

FOTO: PIET ZWINKELS

Brilstreepvleugeltimalie – Actinodura ramsayi.

Op de foto is het niet duidelijk te zien, maar de brilstreepimalie meet met zijn vrij lange staart ongeveer 24 cm. Man en pop zijn gelijk van kleur en tekening. Duidelijk zien we de zachte pluizige bevedering en de relatief grote sterke poten en tenen.

Deze timalies, die van oorsprong uit Oost-Birma en Noordwest-Thailand komen, vinden we vaak in gezelschap van verschillende soorten sibia's (Heterophasia) en de kruiplijsters (Pomatorhinus). Hun leefgebied op hoogten van 1200 – 2100 meter is het altijd groene regenwoud. Daar vinden we ze in het lage struikgewas en de bamboebossen.

De zang die soms op die van de zwartkopsibia (Heterophasia melanoleuca) lijkt, laat een zeventonig sissend geluid horen en loopt in een zeer zachte toon uit. Hij houdt net zo plotseling op als hij begonnen is.

Het zijn over het algemeen sterke vogels die in een goed beplante buitenvolière met een licht verwarmd binnenverblijf met vogels van gelijke grootte goed te houden zijn.

Met een prima vruchten- en insectenpaté, aangevuld met wat fruit en diverse insecten, stukjes vlees en tahoe houden we deze specifieke vruchten- en insecteneters goed in conditie.

Helaas heb ik nergens in de literatuur gevonden hoe de voortplanting is bij deze vogels. Daarom lijkt het me een uitdaging voor u om met deze niet zo algemene vogelfamilie te fokken.

GER ESSENBERG

KWEEKVERSLAG

Diadeemtimalies

Tijdens de vogelmanifestatie eind 1998 in Ahoy in Rotterdam zag ik voor het eerst een koppel diadeemtimalies, die te koop waren voor fl. 65,00 per koppel. Ze zaten er mooi bij en deze kwieke vogels met leuke kuif maakten indruk op me. Omdat ik geen kooi bij me had en de reis naar West-Zeeuwsch-Vlaanderen lang is, besloot ik ze niet te kopen.

Tijdens de clubshow van de speciaalclub voor liefhebbers van insecten- en vruchtetenende vogels in Waalwijk in 1999 bood Ron Hazenberg een koppel te koop aan voor fl. 80,00. Na een gesprek waaruit bleek dat er geen garantie kon gegeven worden of het een koppel was, maar de kans daarop wel redelijk, toog ik op 23 oktober 1999 met dit koppel huiswaarts. Na 4 weken quarantaine gingen ze naar mijn buitenvolière.

Het was me inmiddels bekend dat er met dergelijke vogels al gekweekt was. In *Onze Vogels 1998* bladzijde 269 stond een kweekverslag van J.J.M. Vogels uit Honselersdijk. Hieruit heb ik veel informatie gehaald. Ze kwamen de winter goed door met verschillende merken universeelvoer, eivoer, fruit en mogelijk ook voedsel dat de andere vogels, nl. rood- en geelsnavelspitsstaartamadines, zebra-vinken, kwartels, diamantduifjes, forbes papegaaiamadines e.d. tot zich namen.

Op 11 juni 2000 vertoonde een vogel (de pop?) 's avonds merkwaardig gedrag. Ze leek op zoek naar een nestkast.

Op 12 juni lag de vogel 's ochtends dood in de kleine volièr (1 x 1 x 2 meter) waarnaar ze inmiddels verhuisd waren. Ze had een opgezwollen buik. Legnood was mogelijk de doodsoorzaak. De rest van het seizoen bleef de overgebleven vogel solitair.

Op 4 maart 2001 bood Martin Jansen tijdens de vogelbeurs in Sluiskil enkele exemplaren aan. Er werd een vogel uitgezocht die mogelijk een pop kon zijn; prijs fl. 30,00. Op 13 mei ging deze vogel naar de volièr en beide vogels maakten de hele zomer geen aanstalten tot broeden. Vlak voor de winter legde de oudste man het loodje.

Intussen had ik sterk het vermoeden dat ik met 2 poppen zat opgescheept.

Op de regionale TT in IJzendijke showde Jos Datthijn uit Schoondijke een mooi exemplaar. Ik vroeg naar het geslacht en hij gaf aan dat het hoogstwaarschijnlijk een man was. Resultaat: hij wilde mijn pop en ik wilde zijn man overnemen. Na 1 dag bedenktijd

werd opnieuw een ei gelegd in hetzelfde nest. Op 10 mei verlieten ze het broedsel. Op 11 mei was het nest uit elkaar gehaald en lagen de eieren verspreid op de bodem. Ze bleken bevrucht te zijn.

Joepie, ik heb een man en een pop.

De touwnestjes werden constant uit de korfjes gekieperd en dit duurde enkele dagen.

Ik speelde met de gedachte een advies dat ik ooit had gekregen van Cor van Zuilekom, toen ik Japanse nachtegalen en later bruin-staartminla's in bezit had, om een oud merelnest aan te brengen, op te volgen. Dit was vrij zwaar en met veel moeite kreeg ik het vastgemaakt in de oude kerstboom, op

en overleg met zijn vrouw en dochter mocht ik 's zondagsavonds 28 oktober 2001 de vogel meenemen voor fl. 37,50.

Beide vogels waren de gehele winter binnen gehuisvest in aan elkaar grenzende volièr's, zodat ze ruim de gelegenheid hadden met elkaar kennis te maken. Op 9 maart 2002 werden ze overgebracht naar de buitenvolièr. In een spar poogden ze enkele weken later een nest te maken. Dit kwam goed uit, want juist dit gedeelte heb ik hierboven mijn kleine volièr genoemd. Met een paneel kan ik een aparte kooi maken van 1 x 1 meter grondoppervlak en 2 meter hoog, overdekt met plastic plaat. Het bouwen van het nest vlotte niet en ik heb een drietal metalen kanarie-nestkorfjes met touwnestjes gemonteerd op hoogtes van 50 tot ca. 80 cm. In de hoogste bouwden ze in een mum van tijd met kokosvezel een mooi ruim nest. Op 2 april 2002 werd het eerste ei gelegd, 3 april het tweede en 4 april het derde.

De vogels broedden goed op 1/2 meter van de buitendraad en 1 meter van de veranda. Het stond nu dus vast dat ik (minimaal) 1 pop in bezit had. Op 21 april verlieten ze het legsel. De eieren heb ik weggegooid: ze waren onbevrucht. Op 25 april

de plaats waar ze al gebroed hadden. Dit was op 16 mei. Ze gingen onmiddellijk aan de slag en knapten het nest op met kokosvezel. Op 20 mei lag een eerste ei erin en de volgende 2 dagen telkens 1, zodat voor de derde maal een drietiig legsel bebroed kon worden. Op 4 juni lagen 3 jongen in het nest. Vanaf 4 juni werd het volgende voer aangeboden: 2 soorten universeelvoer, eivoer, levende meelwormen, levende buffalowormen, kwark met druivensuiker en fruit. De wormen had ik verrijkt met gistocal. Op 6 juni ook diepvriespinky's. De voertafel is op 1 meter hoogte. Voer dat op de bodem aangeboden werd, raakten ze nauwelijks aan. Vanaf 8 juni de wormen (ook) verrijkt met vitamines. Dit was het voer voor de eerste 2 weken. Als variatie ook zelfgemaakte vlierbessensiroop en honing op de franse kwark gedaan.

Op 9 juni (zesde dag) hebben we geprobeerd de jongen te ringen met 2,9 mm ringen omhuld met ventielslang. Dit lukte met geen mogelijkheid meer. Gelukkig kon collega Maurice de Graaf me helpen aan 3,5 mm ringen uit 1997. 's Avonds hebben we 2 jongen geringd met deze ringen (ook voorzien van ventielslang). Dit veroorzaakte veel

KWEEKVERSLAG

paniek bij de ouders en daarom werd besloten de derde vogel niet te ringen. Een tweede argument om dit niet te doen was het feit dat wanneer de vogels (met ringen) uit het nest gegooid zouden worden, ik hoopte er 1 over te houden. We hadden de indruk dat de jongen in de steek gelaten waren. Bovendien begon het die avond te regenen. Doordat het windstil was, kwam er gelukkig geen vocht in het nest. Vlak voor het donker worden zochten de ouders het nest op en konden we zelf gaan slapen.

Op zaterdagavond 15 juni (de twaalfde dag) zaten de 3 jongen op de rand van het nest. Een uur later hadden ze dit verlaten en zaten ze op de bodem. Er was opnieuw regen voorspeld en we hadden geen best gevoel over een goede afloop.

's Zondagsochtends moest ik vroeg uit de veren om te helpen assisteren bij een wierwedstrijd. Alles leek in orde en in het nest lagen 3 eieren. Deze waren

's middags verdwenen: ze lagen op de bodem van de volière. Een drietal dagen later werd opnieuw gelegd, maar deze eieren bleven eveneens niet in het nest. Het aanbieden van kwark werd gestopt, omdat er weinig van opgenomen werd en de temperaturen vrij hoog waren, zodat het niet

lang goed bleef. Op 22 juni waren ze al even groot als de ouders. Alleen de kortere staart en de brede brutale bekjes gaven onderscheid. Er was nu meer opname van universeelvoer en enkele meelwormen. Ze sliepen alle 3 dicht bij elkaar verscholen tussen de sparrentakken. Enkele dagen later op een stok. Op 23 juni had ik het geluk voor de derde keer miereneieren te bemachtigen van een mierennest in het aspergebed.

Volgens informatie is de kans groot dat op/vanaf de 35ste dag de man de jongen achtervolgt. Voor advies hieromtrent belde ik met Jan Ewald. Hij bevestigde dit. Probleem was dat wij vanaf 5 juli (31ste dag) op vakantie gingen en de zorgen toevertrouwd zouden worden aan dochter Jolanda, die echter niet permanent toezicht zou kunnen houden.

Vanaf 27 juni namen ze met graagte diepvriespinky's op. Diezelfde avond kwamen we tot de ontdekking dat de voorraad buffalowormpjes drastisch geslonken was. Dit mede door het feit dat de geelbuikortolanten voor de eerste keer (2) jongen hadden. Diverse kwekers in de omgeving gebeld, maar niemand kon me helpen. Dus op vrijdag een rit gemaakt van 42 km heen en 42 km terug om een verse portie op te halen. Op 29 juni zagen we de jongen voor het eerst aan de appel pikken en eentje nam wat

universeelvoer op. Deze dag gingen ze voor het eerst in bad.

29 en 30 juni toonden de jonge vogels boven de snavel beschadigingen: veren weg en rood gekleurd. We vermoedden dat de oorzaak lag bij het hevig tegen de draad aan botsen. Mogelijk dat ongewenste bezoekers 's nachts de diertjes hebben doen schrikken. Op 4 juli hebben we de man apart geplaatst buiten het gezichtsveld van de overgebleven vogels. Op 5 juli gingen we op vakantie. Jolanda deed elke dag telefonisch verslag en kreeg niet te kampen met problemen. Het is nu eind augustus en ze vliegen levenslustig door de volière.

De reden waarom ik de prijzen van de vogels vermeld heb, is de volgende: onlangs zag ik bij een vogelhandelaar exemplaren te koop voor € 37,00 per stuk. Man of pop is dan niet bekend. De hoogte van de prijzen schijnt verband te houden met importbeperkingen, de strenge reglementering bij de import en lange periode van quarantaine, sanering in de vogelhandel en misschien ook wel de overschakeling naar de EURO. Het is dus de hoogste tijd om zuinig te zijn op onze vogels en geen enkele inspanning ongemoeid laten om te kweken, zodat vraag en aanbod in balans komen.

DE BLAUWE GOULDAMADINE

In het augustusnummer van Onze Vogels, blz. 273, heeft een artikel gestaan, waarin twijfel werd gezaaid over de naamgeving van de blauwe mutant van de Gouldamadine, waarbij overigens werd uitgegaan van de blauwe mutant zoals deze in de Belgische standaard is benoemd. Dit hield echter ook in dat verondersteld werd, dat de naamgeving van de blauwe mutant van de Gouldamadine niet juist is en dat derhalve de inhoud van de standaardisen van de NBvV ook niet geheel juist is.

Het bestuur van de Kmv-TP heeft samen met de TC van de SnGN met belangstelling kennis genomen van de inhoud van dit artikel en hierover vervolgens van gedachten gewisseld. De inhoud van het artikel riep namelijk dermate veel vragen op dat een dergelijk overleg nodig was. Verder heeft er een schriftelijk overleg plaatsgevonden met de schrijver van het artikel, de heer D. van den A. In het augustusnummer van Onze Vogels, blz. 273, heeft een artikel gestaan, waarin twijfel werd gezaaid over de naamgeving

van de blauwe mutant van de Gouldamadine, waarbij overigens werd uitgegaan van de blauwe mutant zoals deze in de Belgische standaard is benoemd. Dit hield echter ook in dat verondersteld werd, dat de naamgeving van de blauwe mutant van de Gouldamadine niet juist is en dat derhalve de inhoud van de standaardisen van de NBvV ook niet geheel juist is. Het bestuur van de Kmv-TP heeft samen met de TC van de SnGN met belangstelling kennis genomen van de inhoud van dit arti-

kel en hierover vervolgens van gedachten gewisseld.

De inhoud van het artikel riep namelijk dermate veel vragen op dat een dergelijk overleg nodig was. Verder heeft er een schriftelijk overleg plaatsgevonden met de schrijver van het artikel, de heer D. van den Abeele.

Het artikel riep de volgende kwesties op:

- Het echte blauw is het blauw in de nekband van de GA (Gouldamadine). De rugdekkekleur van een blauwe GA zou aldus niet blauw zijn. Volgens ons is het verschil met de rugdekkekleur van de blauwe GA te verklaren overeenkomstig het verschil in rugdekkekleur van de grasparkiet en *agapornis roseicollis*. Het betreft hier het wel of niet bezitten van zwart eumelanine in de haakjes. (Lichte kleur geen eumelanine, donkere kleur wel eumelanine)
- De resterende beige kleur in de buikbevedering van de blauwe GA verklaart de schrijver als een resterende hoeveel-

heid carotenoïde in de cortex. Gezegd moet worden dat de zienswijze van de schrijver hier totaal niet gevolgd kan worden. Stel u de witborst blauwe gouldamadine voor. Deze vogel laat een zuiver witte buik zien. Dit zou in de woorden van de schrijver betekenen dat de witborstmutatie niet alleen verhindert dat er bruin phaeomelanine wordt afgezet in de baarden (De kern van de veer komt vrij te liggen waardoor deze als spiegel gaat functioneren en de resterende lichtfrequenties weer uit de veer kaatst waardoor geen paars-blauwstructuur plus bruin - maar een witte veer zichtbaar wordt.), maar ook het resterende carotenoïde reduceert. We zouden dan voor het eerst te maken hebben met een mutatie die zowel invloed heeft op de productie van melanine als van carotenoïde. Omdat melanine en carotenoïde een verschillende oorsprong hebben, menen wij te moeten stellen dat dat vooralsnog nu niet mogelijk is. Hoewel er nog geen gelegenheid is geweest om in de buikveren van de blauwe GA te kijken is de crème buikkleur het gevolg van een hoeveelheid bruin phaeomelanine.

c. Wanneer de huidige blauwe GA geen echte blauwe (bleu) maar een partieel blauw (par bleu) is zou er nog een gevolg zijn dat in de praktijk niet het geval is. Wanneer namelijk wordt gecombineerd met de witborst mutatie

is de witborst mutatie in dit geval enkel te verklaren als een mutatie die zijn invloed heeft op melanine en carotenoïde. De witborst lichtgroene GA zou dan een gereduceerd (zee-groen / turquoise) uiterlijk Dit laatste is zoals men uit de praktijk weet niet het geval.

d. De schrijver schreef over een aanwezig waas, dat de kleur van het rugdek van een blauwe GA beïnvloedt. Verondersteld wordt dat hij hiermee een waas benoemt dat van carotenoïde oorsprong moet zijn. Gesteld moet echter worden dat wij tot op heden nog nooit bij een blauwe GA een waas op het keurbriefje hebben hoeven te benoemen dat van carotenoïde oorsprong was.

e. Het feit dat de resterende beige buikkleur van de blauwe GA gedefinieerd wordt als een phaeomelaninekleur, is terug te voeren op het bezit van phaeomelanine in de buik van veel prachtvinken. Veelal blijkt dat het phaeomelaninebezit van prachtvinken qua concentratie afneemt richting aars. De gouldamadine verschilt hier dus niet mee.

f. Tevens staat vast dat er geen argument is om te stellen dat de afbakening van phaeomelanine in de bevedering wordt beïnvloed door het al dan niet bezitten van blauwstructuur van veren. Het gevolg van de definitie van de par-bleu-

mutatie zou zijn dat het gestelde in punt e, in het geval van de gouldamadine, niet juist zou zijn.

g. Ook in bedoeld artikel geeft de schrijver de par-bleumutatie aan die hij zee-groen noemt. Kweekervaring heeft in het verleden geleerd dat er hier inderdaad sprake was van een mm-reeks met de bleumutatie. Eerlijkheid gebiedt te zeggen dat op dit moment niet bekend is of deze mutatie nog beschikbaar is in Nederland. Op de "Van Keulen" poster is deze vogel zelfs in combinatie met pastel terug te vinden.

Bovenstaande zienswijze is voorgelegd aan de schrijver van het artikel, de heer D. van den Abeele. Gesteld moet worden dat van feitelijk onderbouwing nog geen sprake is. Ook kon nog onvoldoende duidelijk worden gemaakt welke veren onderzocht waren en als dit al had plaats gevonden, welke componenten in deze bevedering werden aangetroffen. De conclusies werden echter wel getrokken en gepubliceerd.

Uit vorenstaande mag duidelijk zijn dat zowel de SnGN als het bestuur van de KMV-TP geheel achter de inhoud blijft staan van de standaardisen gouldamadines van de NBvV. De naamgeving van de blauwe mutant blijft dan ook overeind staan.

Het bestuur van de KMV-TP en de TC van de SnGN.

JEUGDONTMOETINGS DAG

HALLO VOGELVRIENDEN

Een tijdje geleden ben ik naar de jeugddag van de vogelvereniging geweest. We moesten daarvoor naar Drachten, het was er heel erg leuk. Er waren niet zo veel kinderen. Je mocht zelf de kooien op de rekken zetten.

Het nummer dat je op de kooien moest plakken, kreeg je bij de ingang. Je mocht heel veel aan de keurmeester vragen. En hij vertelde heel veel over de vogels en je kon heel veel prijzen winnen. We hebben patat gegeten met frikadel en nog drinken. En we hebben spelletjes gedaan, we hebben tikkertje gedaan. Ook hebben we dia's gekeken, dat was heel interessant. Er werd verteld over verschillende vogels, meest Australische koningsparkieten. Die hebben veel verschillende kleuren en daarom ook verschillende namen. Ze waren erg mooi. Met mijn valkparkietmannetje had ik de tweede prijs, net 1 punt te weinig om te winnen. We kregen een mooie beker.

Groeten van Robbert de Bruijn.
Jeugd lid bij Volièrevereniging Heerenveen (H08)

